

ZO VADER BIJ 'DE LOKALE', ZO ZOON BIJ 'DE FEDERALE'

DE POLITIE, EEN FAMILIEZAAK...

“Ventje, wat wil jij later worden?” Smijt deze vraag in een groep enthousiaste dreumesen en gegarandeerd weerklinkt meermaals het antwoord ‘politiman’. Soms krijgt deze klassieker onder de droomjobs nog een extra dimensie, als een uk trots meedeelt: “Politiman, zoals mijn papa!” In Antwerpen treffen we een flik die er van droomde om zwaantje te worden. Toen de droom van Jürgen werkelijkheid werd, glunderde vader George van fierheid. “Uiteraard, hij koos immers voor de job die ikzelf altijd met hart en ziel heb uitgeoefend!”

*Tekst Stefan Debroux
Fotografie Lavinia Wouters*

BRECHT – Bij sommige vrije beroepen of zelfstandigen heerst een aan zekerheid grenzende vanzelfsprekendheid dat zoon- of dochterlief op een dag de fakkel overneemt en voortbouwt op het patrimonium van de ouders. Het getuigt van familiale beroepsfierheid. O wee de bakkerszoon die andere professionele horizons wil opzoeken; banbliksems zullen hem treffen... Ook in de politiewereld is het eigenlijk niet zo uitzonderlijk dat kinderen in de voetsporen van hun ouders willen stappen, en er ook in slagen. Wat het vader-zoon-politieverhaal van George en Jürgen D’Hamers zo markant maakt, is dat ze samen onder dezelfde vlag patrouille reden. ■

GEORGE D’HAMERS, DE VADER, °31-10-1947

In den beginne...

George startte zijn loopbaan op 1 januari 1969 bij de gemeentepolitie van Berchem. Hij ‘reed’ er patrouille. “Meteen na mijn opleiding ging ik aan de slag bij de interventie. Tijdens nachtdiensten reed ik 9 van de 12 uur door de gemeente ... met de fiets.”

Iedereen gelijk

Als reeksoverste had George tijdens enkele periodes zijn zoon onder zijn hoede. “Veel contact hadden we eigenlijk niet, tenzij tijdens de ochtendbrieving. Van een voorkeursbehandeling was er zeker geen sprake. Integendeel! Van Jürgen werd altijd net dat ietsje meer verlangd. Maar in mijn ogen waren al mijn mensen gelijk voor de wet.”

Broertje dood aan kantoorjob

De rode draad doorheen de lange carrière van George is ‘buitendienst’. “Ik heb het korps zien evolueren door fusies en hervormingen, ik heb de gekste en meest serieuze zaken meegemaakt, ik heb officiersbrevetten in mijn kast liggen, maar ik heb altijd de voeling met het terrein willen behouden. Wegkwijnen in een kantoor zag ik niet zitten. Als reeksoverste en hoofdinspecteur had ik altijd minstens één voet buiten, en vaak ging ik zelfs alleen op pad.”

Een fantastische afsluiter

Na 41 jaar heeft George het politiehoofdstuk afgesloten. “Sinds 1 januari 2010 ben ik op pensioen. Ik kon me geen mooier afscheidscadeau inbeelden dan de dubbele patrouille met Jürgen, eerst bij ons in de politiezone Antwerpen en de dag nadien bij de wegpolitie van Brecht. Verkeer is een passie die we delen. Die job bij de wegpolitie is Jürgen op het lijf geschreven.”

JÜRGEN D'HAMERS, DE ZOON, °19-01-1976

In den beginne...

"Eerlijk gezegd was het mijn jongensdroom om bij het leger te gaan," biecht Jürgen op, "maar uiteindelijk kreeg ik toch de politiemicrobe te pakken." Het werd de gemeentepolitie van Antwerpen, zone West, waar hij in 1997 zijn allereerste patrouille reed, met zijn vader... in een auto.

Te kijken gezet

"Ik herinner mij een ordedienst eind jaren '90 bij een actie van Spaak & Tandrad. Wij stonden paraat met een half peloton. Toen de actievoerders spandoeken begonnen te ontplooiën, kwam er plots een auto om de hoek gedraaid: mijn vader. Hij stapte uit, pakte de doeken op en zei doodleuk *Ga nu maar allemaal naar huis!* De actievoerders leken als van de hand Gods geslagen en dropen af. En wij, in uitrusting met helm en matrak, stonden erbij en keken ernaar."

Spookflitsen in de familie

Het raadsel van de camera die flitst als er geen verkeer is. Dacht u dat een D'Hamers zich nooit tweemaal aan dezelfde steen stoot? Dat is buiten de waard gerekend. In 1975 slaagde George erin om met een *speedgun*¹ *avant la lettre* de tram in Berchem te flitsen. Dertig jaar later trapte Jürgen in dezelfde val toen hij met zijn Gatsometer de trein flitste...

De blauwe streep tussen de rode

Jürgens overstap van de lokale politie naar de federale wegpolitie was enigszins revolutionair. "Historisch gezien draagt de wegpolitie het cachet van voormalig rijkswachtbastion (de rode strepen)", vertelt Luc Vosters, de postchef van de wegpolitie van Brecht. "In dit opzicht was de komst van iemand met een verleden bij de gemeentepolitie (de blauwe strepen) een primeur bij ons, met als resultaat een toonbeeld van geslaagde integratie en werkkijver."

¹ Laserverreijkker die de snelheid meet. Lees in dit verband het artikel *Fraude met de tachograaf. Snelrijders in het vizier*, in Inforevue 03/2007, p. 22-24.